

Što sam naučila iz ženskih časopisa

Što se može naučiti iz ženskih časopisa

Ne volim **lifestyle portale** koji na dnevnoj bazi izbace dvoznamenkasti broj prepiski sa stranih portala tko je koju haljinu obukao, kako Kim mršavi ili tko što jede (da ne bih zamijenila slovo *d s nekim drugim), iako ima i kvalitetnih portala koji se ne bave tim temama. Ipak, s magazinima koji izlaze jednom mjesečno ili tromjesečno je posve druga priča.

„My name is Andi, and I’m a pop cultureholic. I subscribe to twelve different magazines and have piles and piles more gathering dust in various parts of my house...” rečenica je kojom A. Zeisler započinje knjigu [Feminism and Pop Culture](#) neposredno ukazujući na fenomen popularne kulture kojem smo izloženi više nego ikad prije. Pročitala sam rečenicu, pogledala prema ormaru u kojem ih držim, uzdahnula i uhvatila se za glavu...

Život na više adresa ima svoje prednosti – svaka je postala skladište knjiga, a mojim roditeljima je to napokon postalo prihvatljivo, sva ta seljakanja i knjige posvuda. Ali moji časopisi, to je posebna priča! Majci još uvijek nije jasno zašto čuvam časopis iz 2013.

Sjećam se vremena kad sam još išla u osnovnu, mama je radila na kiosku. Svaki put kad je radila popodne odlazila sam kod nje na posao listati časopise; **Cosmo, Story, Gloriju..** Sve me zanimalo, voljela sam te glatke stranice, kolumne koje ne razumijem, lifestyle koji ne razumijem, ali ga potajno želim

modificirati po svojim željama, odjeću, kozmetiku, dobar skandal! Tjednici i mjesečnici malo po malo uvlačili su se pod kožu. S druge strane, Dule (omiljeniji naziv od 'otac') je čitao Feral, Sportske, Jutarnji... **Politička satira** i dobar politički skandal također su mi se uvukli pod kožu. Moj um žudio je za hvatanjem informacija s različitih područja, a neinformiranost i dozu opće kulture već tad sam smatrala suvremenim hendikepom.

Solidna hrpica časopisa opet se nekako skupila na polici jer sam zadnju teškom mukom morala baciti. Grazie, Storybookovi moji najdraži, **Cosmo**... Odrasla sam uz tisak, uz magazine, uz svu njihovu ljepotu i nekad iskomuniciranu površnost. Uvijek sam se grozila priglupog stereotipa žena koje sjede u frizerskim, tračaju, komentiraju najnoviji razvod koji se veže uz ženske časopise općenito. **Epitet 'ženski' časopis, 'žensko' pismo** me odmah ubije u pojam!

Nasuprot tome stoji kritika kulturalnih studija prema popularnoj kulturi. Kritika je upućena svemu što ženski

časopisi jesu, što bi trebali biti, što tržište od njih očekuje, kritike na konzumerizam i tako u nedogled. Spajajući ta dva koncepta, ulazeći u neku analizu i želju za uživanjem u časopisu, a imati i neko kritičko mišljenje um eksplozora. Iz svih godina hodočašćenja kioska u potrazi za novim brojevima časopisa naučila sam;

BUDI SVOJA: trend ovaj, trend onaj, frizura tu, frizura tamo! Ne moraš pratit sve i biti luđakinja koja hara po shopping centrima u nadi za određenim 'it' komadom odjeće, kupiš ga, dođeš doma i ne stoji ti nikako! Tragedija života... Zemlja je i dalje okrugla, okreće se i sve je u redu. Chill! Ista stvar je i s kozmetikom. Logično je da svatko ima svoje preference, no časopisi u izlog stvaljaju toliko opcija da je jedini izbor – kupi sve, žena si, treba ti! Jednostavno – ne treba!

LJUBAV JE ONO ŠTO TI OSJEĆAŠ DA JE: Ljetna avantura, zimska, usputni seks s prijateljem, ponovni pokušaj s bivšim, bivši su bivši, mlađe je slađe... Toliko nametnutih imperativa u slobodi življenja da je svaki u isto vrijeme pravi, ali i pogrešan. Ispravno je ono što osjećaš, a ne jer dr. Phill to tvrdi. Super je pročitati savjete, stvarne priče, poučne kolumne, no nitko ne zna kako se osjećaš osim tebe zato je život u skladu s osjećajima jedini ispravan.

DOBAR IZGLED NEMA VEZE S KILAŽOM: Prema mišljenju drugih oduvijek sam bila neuhranjeno dijete. I trenutno imam 54.5kg na nekih 172cm visine, a nikad se nisam osjećala bolje. Zbog sebe iz časopisa sam prigrlila zdravu prehanu, i iako još uvijek slušam *Udebljaj se, ionako se to ne vidi na tvoju visinu* no ne pada mi na pamet podilaženje uhranjenostima jer se nekome ne sviđaju moje ključne kosti. Ista stvar vrijedi i obrnuto, no nikad nisam imala viška kilograma pa u to ime ne mogu govoriti.

Svi časopisi dali su mi uvid u ono što želim biti i u ono što ne želim, kakav život želim graditi radi sebe... Listajući magazine moda kao takva nikad me nije zanimala, kod mene ono

estetsko isto funkcionira po osjećaju ili je-ili nije, no narativi koji su ispunjeni inspirativnim pričama su ono zbog čega sam i sama krenula pisati, pokušavam realizirati te neke svoje svjetove koje možda malo tko razumije.

Ja sam Andrea i ovisnica sam o pop kulturi.

*ostale Andreine kolumne pratite na **web stranici bloga** i podržite na facebook stranici [OVDJE](#)